

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

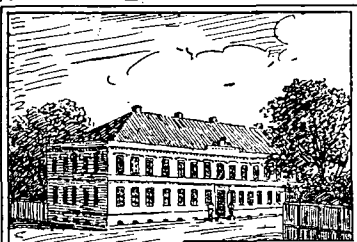
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Odenseaner Samfundets Tidskrift

INDHOLD: Jubilæumsfonden — Redaktørskifte — Rustale — Gamle Odenseanere — Runde år — Foreningsmeddelelser — Regnskab

1952

Nummer 26

April

Jubilæums-legatet

I Odenseaner-Samfundets formålparagraf hedder det blandt andet, at der skal søges opsamlet fonds til understøttelse og rentefri lån, til rejselegater o. lign., og af protokollerne over foreningens forhandlinger fremgår, at den til enhver tid siddende bestyrelse stedse har haft opmærksomheden henvendt på dette punkt, uden at det dog har været muligt at gøre mere end enkelte beskedne skridt ad vejen med et fond, der har en rimelig størrelse.

Under overvejelserne i forbindelse med Odenseaner-Samfundets 25 års stiftelsesdag den 5. marts 1951 besluttede bestyrelsen imidlertid at gøre en indsats for i jubilæumsåret at stifte et fond, så uddelingen af legater til dimittender fra Odense Katedral-skole kunne muliggøres. Der blev i den anledning rettet henvendelse til en række firmaer og privatpersoner i Odense, som kunne tænkes at ville støtte disse bestræbelser, og Odenseaner-Samfundet havde den glæde at møde forståelse og velvillig imødekommenhed, for hvilken vi særlig ønsker at takke følgende bidragydere:

Fru Jørgen Dreyer, bankdirektør Arnold Christensen, købmand Erik Hansen, konsul N. J. Hastrup, direktør Jens Jespersen, di-

rektør E. Ringsted, direktør Marstrand Svendsen og redaktør S. P. Qvist samt firmaet Thomas B. Thrige.

Ved jubilæumsfesten kunne formanden, ekspeditionssekretær Stampe Frølich, give meddelelse om, at Odenseaner-Samfundet havde stiftet et jubilæumsfond med en grundkapital hidrørende fra de gennem årene opsamlede beløb samt den i forbindelse med jubilæet foretagne indsamling.

Der blev herefter af bestyrelsens jurister udarbejdet en fundats for jubilæumslegatet, og denne fundats blev forelagt generalforsamlingen den 9. maj 1951 og enstemmig godkendt.

Fundats

for

Odenseaner-Samfundet's Jubilæumslegat.

I Anledning af Odenseaner-Samfundet's 25-Aars Jubilæum den 5. Marts 1951 oprettes et Legat, for hvilket følgende Bestemmelser skal være gældende:

1.

Legatets Navn er „Odenseaner-Samfundet“'s Jubilæumslegat.

2.

Legatets Formue bestaar af følgende Aktiver:

Se Regnskabet for 1951 i næste Nummer af Tidsskriftet.

3.

Legatets Midler anbringes paa forsvarlig Maade efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse.

Legatets Aktiver skal lyde paa Legatets Navn og saa vidt muligt noteres som tilhørende dette.

4.

Legatet bestyres af den til enhver Tid siddende Bestyrelse for Odenseaner-Samfundet. For Legatets Administration føres et særskilt Regnskab, der revideres og decideres sammen med Samfundets almindelige Regnskab.

5.

Legatkapitalen maa ikke forringes.

6.

Legatets aarlige Afkastning uddeles i Legatportioner, der ikke maa overstige 600 Kr.

Saaframt Legatets Afkastning maatte blive større end 600 Kr., lægges det overskydende til Kapitalen, indtil denne er vokset til en saadan Størrelse, at Renteafkastningen muliggør Uddeling af endnu en Legatportion paa 600 Kr. og saaledes fremdeles.

7.

Legatet uddeles efter Bestyrelsens Bestemmelse, eventuelt i Forbindelse med Samfundets Efteraarssammenkomst, til en fra Odense Katedralskole dimitteret Elev, der er Medlem af Odenseaner-Samfundet,

og som er immatrikuleret ved et af Universiteterne eller ved en af vore højere Lærestanstalter, og som trænger til Støtte i de første Aar af sit Studium, og som iøvrigt efter Bestyrelsens Skøn anses for værdig til Legatet.

Legatet kan normalt kun tildeles een Gang.

Legatportionerne betales med Halvdelen ved Tildelingen og Resten ved det følgende Semesters Begyndelse.

8.

Bestyrelsen foranlediger Bekendtgørelse om Legatets Ledighed opslaaet paa Odense Katedralskole eller paa anden efter Bestyrelsens Skøn hensigtsmæssig Maade.

9.

Forandringer i foranstaaende Fundats kan kun foretages af Generalforsamlingen efter Bestyrelsens Indstilling.

I henhold til ovenstående indkalder Odenseaner-Samfundets bestyrelse herved ansøgere til jubilæumslegatets første uddeling, der vil blive foretaget i efteråret 1952. Ansøgninger, der må indeholde de fornødne oplysninger efter fundatsens bestemmelser, sendes inden 1. oktober 1952 til „Odenseaner-Samfundet“s sekretariat, adjunkt H. Busk-Jensen, Kastelsvej 24, København Ø.

Redaktørskifte

Ved generalforsamlingen i 1930 nedlagde Sophus Agerholm sit Mandat baade som Formand for Odenseaner-Samfundet og som Redaktør af Tidsskriftet, og ved det følgende Bestyrelsesmøde blev Dr. h. c., kgl. Translatør Carl Bratli valgt som Redaktør og har siden da redigeret Bladet, indtil han efter Jubilæumsnummeret ifjor bad om Fritagelse for Hvervet.

Dr. Bratli har gennem disse mange Aar udført et stort Arbejde for at gøre vores Ansigt udadtil saa smukt og fint som muligt, og naar Tidsskriftet hvad Indhold og Udstyr angaar har saa høj en Standard, skyldes det i høj Grad Redaktøren.

For de mange Medlemmer udenfor København er Medlemsbladet som Regel den direkte Tilknytning til vor Skoleforening, og derfor gælder det om, at Stoffet lægges saadan til Rette, at det dels fortæller om Foreningens Liv, men ogsaa indeholder Erindringer fra Skoletiden og Kammeratlivet og ogsaa bringer Artikler om tidligere Rektorer og Lærere og om de mange fremragende Odenseanere, der er udgaaet fra Skolen; alt dette har Dr. Bratli forvaltet paa en saa udmærket Maade, og derfor bringer vi ham nu ved Redaktørskiftet Odenseaner-Samfundets hjertelige Tak.

Dr. Bratli er jo ikke helt ung (af Alder) mere og har gennem de senere Aar haft et meget stort Arbejde bl. a. med Udgivelsen af den dansksprogede Ordbog; vi er derfor dobbelt taknemmelige for, at han har villet hjælpe os med Bladet og det paa en saa fortræffelig Maade.

Som det vil være bemærket fremtræder dette Nummer af Medlemsbladet noget mindre omfangsrigt end de tidligere; det skyldes dels vor Økonomi, og dels at Bladet indtil videre søges udsendt 2 Gange aarlig i Stedet for som hidtil gennem de forløbne 25 Aar een Gang om Aaret.

Vi ønsker vor ny Redaktør, Medlem af Bestyrelsen, Adjunkt Holger Busk-Jensen (1935) til Lykke med Hvervet som Afløser af Dr. Bratli og haaber det maa lykkes for ham at forene de gode Traditioner med den ny Kurs vi bl. a. af økonomiske Grunde ser os nødsaget til at slaa ind paa.

Frølich.

Rustale ved Odenseaner-Samfundets Efteraarssammenkomst og Rus- modtagelse 1951

Kære Russer og kære Kammerater!

Formanden har lige sagt, at Russerne nu faar en gratis Snaps til de gule Ærter, og for straks at fastslaa en gylden Regel, der siger, at man

sjældent faar noget virkeligt gratis i denne Verden, maa I saa til Gengæld døje endnu en Rustale.

Jeg gaar ud fra at I allerede har hørt en 3—4 Stykker foruden de Formaninger I har faaet af jeres Forældre og muligvis en enkelt Onkel inden I drog over det store Bælt.

I de sidste 10.000 Aar har der i hvert Fald levet Mennesker paa disse Breddegrader, det vil sige at mindst 330 Generationer har ladet deres Viden og Erfaringer gaa videre til deres Efterkommere, men naar man ser ud over Verden i Dag synes man, det har hjulpet forbavsende lidt.

Har mon ikke vore tidligste Forfædre sagt til deres Sønner: »De Folk der, paa den anden Side af Bræen, skal I ikke omgaas, det er tarvelige Folk uden Levemaade«. Og til Pigerne: »Ham der skal Du ikke have, han lugter ikke godt«, det vil sige han har ikke nogen god Sporsans, og saa bliver det Dig der kommer til at slide i det med at grave Rødder op eller samle Østers i det kolde Vand — eller skrive paa Maskine paa et Kontor — hele Dagen. Eller: »Du behøver ikke at tage de nye Ræve paa som Din Far lige har givet Dig, gem dem til Du skal ud med Far og Mor!« Og saa den, der af forskellige Grunde er af nyere Dato: »Husk nu Galoscherne naar det er Snesjap, saa Du ikke sidder med vaade Fødder til Forelæsningen«.

Da jeg er en saakaldt praktisk Mand, har jeg holdt mig til de praktiske Raad, I kan let selv tænke jer til de tilsvarende paa et lidt højere Plan. Og saa er det altsaa vi synes, at Ungdommen næppe nogensinde har rettet sig noget videre efter alle disse gode Raad og Formaninger. Hver Generation har selv villet gøre sine Erfaringer, selv prøve Autoritetens Værd, eller det har været denne mægtige Drivkraft, som lidt nedsættende kaldes Nysgerrighed, men som ellers smykker sig med fine Navne som Forskertrang og Videbegærlighed.

Saa kan I jo spørge, hvorfor i Alverden de ældre da bliver ved med at gentage dem. Det er fordi vi kan lide jer! Ogsaa I, der sidder her i Aften for første Gang i Odenseaner-Samfundet, og som vi endnu ikke kender. Vi ved blot, at I er rundne af samme Rod og har gaaet i samme Skole som alle vi andre, derfor kan vi lide jer, og vi vilde saa gerne søge at vare jer mod det der hedder »Livsrisikoen«. Hver Dag læser vi om Folk, der bliver dræbt eller kvæstet i Tra-

fiken, om alle de andre der paa anden Maade lider Skade enten paa Legeme eller Sjæl hører vi mindre, men vi ved, at det stadig sker, og vi vilde saa nødig have, at det skulle være netop en af jer, i har kær, det skulde gaa ud over.

Derfor fortsætter vi som alle vore Forgængere, i det Haab at lidt vil bundfælde sig. Et stærkt Handicap har vi imidlertid i det i sig selv forbløffende Faktum, at Udviklingen sker saa hastigt, bevæger sig i saa skarpe Kurver indenfor saa kort et Spand af Tid som en Generations Levetid og at derved selve Basis for den fulde gensidige Forstaaelse hastigt forskydes.

Vi, der har haft vor første Skoletid omkring Aarhundredskiftet, ser med Undren paa den rentud eksplosive Udvikling der har fundet Sted i de forløbne 50 Aar. Men denne Udvikling er først og fremmest sket paa det tekniske Omraade, og det er evident, at den aandelige Udvikling har svært ved at følge med. Vi føler os gamle som Methusalem, naar vi tænker paa alt det vi egentlig har oplevet. En skønne Dag kom man og installerede elektrisk Lys i vore Hjem, og en anden Dag kom Folk og satte en Telefon op paa Væggen, vi undrede os over disse mærkværdige Køretøjer, der nys har været til Jubilæumsparade her i København, og vi kom til vor første Film. Og saa kom de 4 Dage, hvor vi pjækkede den, for at ligge paa Maven ude paa Ekserserpladsen og kigge ind i et stort Telt med en mærkelig Ting, der omsider blev trillet ud og faktisk tog et Hop op i Luften og først kom ned igen over 100 Alen længere fremme.

Men medens vi er ved Teknikens Triumfer: »I maa fortælle os om Skolen stadig har sit gamle Varmesystem. Onde Tunger har paastaet, at der er kommen et nyt.« — »Tak,« det glæder mig meget at høre, at dette uvurderlige Binde-middel mellem gamle og unge Elever stadig eksisterer. Det er Forløberen for den moderne air-conditionering, men denne forunderlige, tørre, særlige Støvblanding, der blev pustet ud over os, var vist en Fabrikationshemmelighed. Jeg tror kun Pedellen og muligvis Rektor kendte den. Men vi glemmer den aldrig.

I mine Studenteraar stod en Skønaand op i Studenterforeningen og proklamerede, at vi var bleven Studenter i den rette Tid. Jeg tror, at det vil være det samme for alle Russer. Men dog synes jeg, at I er kommen til paa et særligt spændende Tidspunkt. Er det ikke saadan, at vi

i disse Aar formelig hører Historiens Vingesus. Den store, den skelsættende Historie. En ny Verden er ved at manifestere sig for vore Øjne, medens vor Klodes Dimensioner daglig formindskes.

Det bliver jeres Tid og det bliver jeres Op-gave at arbejde med paa Virkeliggørelsen af denne nye forenede Verden. I min Tid hed det sig, at de danske Ingeniører var omtrent de dygtigste i Verden. Nu er de andre paa mange Punkter foran os, hvad der blandt andet hæn-ger sammen med Kroner eller rettere Dollars, men paa et Punkt tror jeg stadig vi danske har et lille Fortrin, det gælder iøvrigt alle Skandi-naver. Efter en Del Rejser i Udlandet i de sidste Aar forekommer det mig, at vi er en lille Smule mere ubestikkelige, en lille Smule ærligere end mange af de større Folk, og her vejes der med Guldvægt, og derfor tror jeg, at vi, skønt tilhørende en lille Nation, har en Mission i det gigan-tiske Arbejde der forestaar.

Og saa vil vi ønske jer Tillykke med jeres Eksamen, og vi vil give jer alle vore bedste Øn-sker med paa Vejen fremover, at I maa øve je-res Gerning til Glæde for jer selv og til Ære for vor gamle Skole.

Kaj Hauer (1912).

Gamle Odenseanere

Dødsfald:

Civilingeniør, Fabrikejer Peter Vilhelm Wulff.

Ved 50-års jubilæet i efteråret på Skydebanen, hvor vi var placeret skole- og alfabetvis, sad jeg ved siden af »P. V.«, som han blev kaldt lige fra d. 5. maj 1896, da han blev optaget i Odense Ka-tedralskoles 2. klasse.

»P. V.« hørte til de stille i klassen, han var allerede dengang hæmmet af et noget skrøbeligt helbred. Efter vor udgang af skolen så vi ikke meget til ham, han førte et ret stille familieliv i sin villa i Charlottenlund.

Han var dog ret trofast til at møde til vore jubilæer og sammenkomster, når helbredet tillod det. Ved 50 års jubilæet var han glad og fornøjet, men tog tidligt hjem.

For at rette på helbredet rejste han kort efter jubilæet til Italien for at tilbringe vinteren der.

En månedstid efter måtte han dog rejse hjem, lod sig indlægge på Gentofte amtssygehus, hvor han døde d. 12. december 1950 68³/₄ år gl.

Trojel.

* * *

Dr. phil. Poul Jespersen.

18/3 1891—20/12 1951.

Søndag før jul begravedes Poul Jespersen under meget stor deltagelse. Gentofte kirke kunne næppe rumme den store skare af venner og fagfæller, — og jeg har forstået, at det for en stor del var de samme — som havde samlet sig om hans bære.

Poul kunne se tilbage på et livsværk betydeligere end de flestes. Hans indsats i naturforskningen, især marinbiologien, vurderes højt. Allerede i 1911 knyttedes han til Kommissionen for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og deltog fra 1913 til 1947 i adskillige oceanografiske ekspeditioner, bl. a. den berømte Danaekspedition. Foruden sin disputats har han skrevet en lang række betydelige afhandlinger og artikler i danske og udenlandske fagskrifter. Ved sin død var han leder af Havundersøgelsesnes Planktonlaboratorium på Charlottenlund Slot.

Poul havde det på en måde let. Allerede i skoletiden havde han sin livsbane klart for øje. Han ville være naturforsker, allerhelst ornitolog. Selvom ornitologien ikke blev hans egentlige virkefelt, svigtede han den dog aldrig; siden 1941 var han Dansk ornitologisk Forenings højt skattede formand. Allerede 1907 var han blevet medlem af denne nylig stiftede forening. Af en meget udførlig og varmtfølt mindeartikel af hans nære ven og medarbejder, dr. Vedel Tåning, får man et stærkt indtryk af, hvor meget Poul har betydet, ikke alene i kraft af sin videnskabelige indsats, men også ved sine store menneskelige egenskaber, hvormed han gennem hele sit arbejdsfyldte liv fulgte de emner og sager op, som engang var blevet genstand for hans interesse og kærlighed.

Når der på anden måde kunne være vanskeligheder for ham, skyldtes det utvivlsomt, at hans stærke optagethed af hovedinteresserne i nogen grad fortrængte andre, ikke uvæsentlige fagkredse, som han dog, når det viste sig nødvendigt, nåede frem til at beherske med fornøden sikkerhed. Det er således bemærkelsesværdigt, at han, efter i oktober 1951 at være blevet valgt til

generalsekretær for de Internationale Havundersøgelser, på en kongres i Amsterdam ledede forhandlingerne både på engelsk, fransk og tysk, og i det hele taget repræsenterede Danmark på den smukkeste måde.

Det blev sagt ved Poul Jespersens begravelse, at han lyste op, hvor han kom. Hver gang jeg har tænkt på ham, har han lyst op i min erindring, og således vil jeg tro, at det forholder sig for de allerfleste af hans studenterkammerater fra 1910.

Vi holdt af ham, og vi vil ære hans minde.

O. Svanholt.

* * *

Underdirektør, Kaptajn Viggo Balslev.

1879—1951.

Tidligere underdirektør ved Dansk Industri Syndikat Aktieselskab, kaptajn Viggo Balslev, døde den 6. juli 1951. Efter studentereksamen i 1898 fra Odense Katedralskole blev han artilleriofficer og overtog 1. april 1919 stillingen som underdirektør på våbenfabrikken i frihavnen. Her beskæftigede Viggo Balslev sig navnlig med konstruktion af automatiske kanoner, og han udviklede tillige en række ammunitionstyper.

I 1949 trak han sig tilbage, men forblev knyttet til Industrisyndikatet som konsulent. — Viggo Balslev var et interesseret medlem af Odenseaner-Samfundet.

* * *

Direktør, dr. phil. Lars Iversen.

1874—1951.

Efter længere tids sygdom døde en af den danske forsikringsverdens største mænd, dr. phil. Lars Iversen, den 30. marts 1951.

Dr. Iversen, der var student fra Odense Katedralskole i 1893, blev cand. mag. med matematik som hovedfag og begyndte sin gerning ved skolevæsenet efter studierejser i udlandet. Ved århundredskiftet kom han imidlertid til Statsanstaltens beregnerkontor, og hans usædvanlige teoretiske viden, praktiske dygtighed og store arbejdskraft bragte ham på få år frem til topstillingerne; fra 1919 var han administrerende direktør, og først i 1944 trak han sig tilbage fra Statsanstalten, der under hans ledelse gennemgik en kraftig udvikling.

Lars Iversen var et interesseret medlem af

Odenseaner-Samfundet og en hyppig gæst ved vore sammenkomster.

* * *

Overretssagfører Knud Lollesgaard.

1881—1952

Knud Lollesgaard, der 71 år gammel er afgået ved døden, blev student fra Odense Katedralskole i 1897 og praktiserede efter juridisk embeds-eksamen som sagfører i Odense fra 1909, overretssagfører fra 1910. Foruden sagføregerningen varetog han posten som godsforvalter ved Lundesgaards Stiftelse fra 1935, og han var revisor i Fyns Stifts Sparekasse i en lang årrække. Endelig skal nævnes, at Lollesgaard var medlem af Odense byråd fra 1925 til 1937.

Knud Lollesgaard var medlem af Odenseaner-Samfundet og repræsentant for sin årgang.

* * *

Direktør Kaj A. Pedersen.

1895—1951

Vi havde sidst den glæde at se vor kammerat Kaj Pedersen ved jubilæumsfesten 1951; kort tid efter blev han syg og døde den 22. april af et hjerteslag.

Direktør Kaj Pedersen, der blev 56 år gammel, fødtes i Odense som søn af sparekassedirektør Th. Pedersen. Han blev student i 1913 fra Katedralskolen og gennemgik senere forskellig handelsmæssig uddannelse. I 1934 indtrådte han i chokolade- og sukkervarebranchen, idet han var med til oprettelsen af A/S Engel og Kisky, hvis direktør han blev. Han viede straks branchen stor interesse, ligesom han med megen dygtighed drev sit selskab frem til en førende position.

Direktør Pedersen gjorde i mange år et udmærket arbejde indenfor Dansk Røde Kors, hvor han sad i hovedbestyrelsen og i en årrække var næstformand.

* * *

Dr. med. Axel Valdemar Neel.

15/5 1878—24/1 1952.

Axel Neel stammede fra Ejby, blev student fra Odense Katedralskole i 1897 og blev senere et fremragende medlem af den danske lægestand som specialist i nervesygdomme med stor litterær produktion og bl. a. en tid formand for danske nervelægers organisation.

Axel Neel var et fint og kultiveret menneske og interesserede sig meget for Odenseaner-Samfundets trivsel; han deltog før sygdommen hindrede det, ofte i vore møder; ved sin noble personlighed satte han præg på en forsamling.

Vi bevarer i erindringen et smukt billede af vor gamle kammerat.

★

Runde år:

Oberstløjtnant Emil Rømeling.

1851 — 24. april — 1951.

Jeg troede, at alle mine gamle lærere fra Odense Katedralskole fra halvfemserne forlængst var døde og borte, men jeg havde glemt et enkelt fag, som dengang rigtignok ikke regnedes helt med blandt de andre skolefag, nemlig gymnastik. Man tænke sig derfor min forbløffelse, da jeg d. 24. april 1951 så meddelt i pressen, at min gamle gymnastik-chef, oberstløjtnant Emil Rømeling fyldte — 100 år!

Avisartiklen og billedet af jubilaren førte mig tilbage til forrige århundrede, da jeg i skolens gymnastiksal stod under hans ledelse — kommando kan man ikke sige, den form lå slet ikke for hans elskværdige natur. Han afløste oberstløjtnant Hartnack, som gennemgående var velldt af eleverne, men streng — undertiden meget streng, og som aldrig helt glemte, at han var officer og vi rekrutter. Efter ham fulgte så daværende ritmester Rømeling, og vi var alle spændt på, hvordan han ville »føre tøjlerne« — han var jo kavaleries, og det var dengang noget nyt på skolen. Jeg husker ham endnu så tydelig: en høj, rank og meget slank mand med håret skilt i midten, den dengang brugelige, militære knebelsbart, et par venlige, blå øjne og en optræden, der straks vandt os, fordi vi så, at det var hans hensigt i gymnastiktimerne at lægge alt militærvæsen bort og behandle os som det, vi helst ville være: vordende akademikere.

Jeg bevarer fra den tid mindet om min gamle gymnastikchef som den elskværdige personlighed, han var, og jeg synes, at »Odenseaner-Samfundet« skylder ham en hilsen i anledning af hans sjældne fødselsdag med tak for hans humane undervisning i gamle dage.

Vilhelm Balslev.

Til ovenstående kan føjes, at oberstløjtnant Rømeling døde kort før sin 101-årige fødselsdag.

Lektor Johannes Loft.

1866 — 16. november — 1951.

Det er nu 15 år siden, lektor Johs. Loft trak sig tilbage fra Odense Katedralskole på grund af alder, men når man ser lektoren gå i Odense bys gader i det sædvanlige energiske tempo, er det næppe til at tro på, at 85-års alderen er nået.

Lektor Loft har i de senere år haft tid til helt at kunne samle sig om sin skribentvirksomhed, og for gamle elever, der erindrer det omfattende kendskab, hvormed lektor Loft bevægede sig indenfor klassiske filologi, har det været interessant at læse de nye oversættelser af Vergils Æneide og Pollio, ligesom man glædede sig over de tre hyrdedigte, ligeledes af Pollio.

Ved siden af disse arbejder har lektor Loft stadig bevaret sin store interesse for religionsundervisningen i skolen; man tænker med glæde tilbage på timerne hos denne fremragende religionslærer og erindrer, hvorledes lektor Loft som formand for religionslærerforeningen gennem mange år gjorde et stort arbejde for at højne fagets stilling.

Vi ønsker lektor Loft mange gode og lykkelige arbejdsår endnu.

Medlemmerne mødte i festdragt og blev modtaget af formanden, hvorefter man gik ind til det smukt pyntede bord, Blandt de mange taler skal nævnes formandens retrospektive tale om samfundet gennem årene, civildommer Harald Petersens tale for skolen, lektor Müllers tale for samfundet samt rektor Poul Mogensens tale for det gode kammeratskab; rektor Holbeck glædede os også med en frisk tale for Odenseaner-Samfundet og rettede en særlig tak til bestyrelsen.

Aftenen igennem fungerede dr. Bratli på fortrinlig måde som toast-master.

* * *

Odenseaner-Samfundets ordinære generalforsamling blev afholdt onsdag den 9. maj 1951.

Generalforsamlingen forløb på den sædvanlige fredelige måde, og bestyrelsen blev genvalgt, idet dog stud. jur. Flemming Kløkker indtrådte som studenterrepræsentant i stedet for Kristian Mogensens, der netop var blevet cand. jur.

Fundatsen for jubilæums-legatet samt det i dette nummer af tidsskriftet offentliggjorte regnskab blev godkendt.

* * *

Efterårssammenkomst med rusmodtagelse blev afholdt tirsdag den 6. november 1951, og de ca. 50 deltagere (10 russer) havde en hyggelig aften. Der var stor glæde over civilingeniør Kaj Hauers rustale, som kan læses i dette nummer af tidsskriftet. Tandlæge Gerner-Nielsen (1919) talte for jubilarene, og for disse takkede prokurist Th. Enrum (1911).

* * *

Ved en mødeaften i Studenterforeningen den 6. februar 1952 benyttede ca. 75 af Odenseaner-Samfundets medlemmer sig af den mulighed, der her var for at få studenterrevyen 1952 at se.

* * *

I året 1951 har bestyrelsen afholdt 5 møder, og også her skal der lyde en tak til direktør Aage L. Rytter, der hidtil har givet os husly ved 50 bestyrelsesmøder; direktør Rytter lykønskes med udnævnelsen til minister for handel, industri og søfart den 13. september 1951.

Foreningsmeddelelser

Odenseaner-Samfundets 25-års stiftelsesdag, den 5. marts 1951, blev indledt med kransenedlægning på de fem afdøde stifters grave: direktør Sophus Agerholm (Holmens kirkegård), ingeniør Sven Aage Faber og digteren Sophus Michaëlis (Vestre kirkegård), provst Simon Hansen (Helsingør kirkegård) og overlæge Ejnar Lollsgaard (Asminderød kirkegård).

Ved middagstid samledes bestyrelsen til møde med påfølgende frokost, hvor også redaktøren dr. Bratli var til stede, og om aftenen afholdtes selve jubilæumsfesten i Haandværkerforeningens smukke lokaler.

Der var mødt 62 af samfundets medlemmer, og vi havde den glæde at se begge vore æresmedlemmer: den eneste nulevende af foreningens stiftere, rektor H. St. Holbeck, og læge Vilhelm Balslev. Vor gamle skoles repræsentant ved festen var lektor Hakon Müller.

Odenseaner-Samfundets

driftsregnskab for året 1950.

<i>Indtægter:</i>	
Kontingent fra 175 medlemmer à 10 kr.	1.730,00
Kontingent fra 18 medlemmer à 3 kr...	54,00
Bidrag til bogfonden fra 8 medlemmer	80,00
Modtagne gaver	200,00
Renter af giro konto	10,87
Indgået ved generalforsamling	205,50
Indgået ved rusfesten	512,53
Driftsunderskud	413,76
	<u>Kr. 3.206,66</u>

Udgifter:

Legat til dimittender	200,00
Kuverter, tryksager, porto m.v.	520,36
Sekretærens kontorarbejde	100,00
Optagelse i Kraks Vejviser	24,00
Trykning af Odenseaner-Samfundets Tidsskrift	1.046,40
Redaktionshonorar	150,00
Foredrag	50,00
Studenterforeningen, revyaften	65,00
Haandværkerforeningen for generalfor- samling	237,50
Haandværkerforeningen for rusfesten..	813,40
	<u>Kr. 3.206,66</u>

Formueregnskab for året 1950.

Aktiver pr. 1. januar 1950:

Kontant kassebeholdning	162,51
Giro konto	1.450,91
Den sjællandske Bondestands Spare- kasse, E. E. 12342	596,03
	<u>Kr. 2.209,45</u>

Aktiver pr. 31. december 1950:

Kontant kassebeholdning	553,00
Giro konto	414,75
Den sjællandske Bondestands Spare- kasse, E. E. 12342	827,94
Driftsunderskud	413,76
	<u>Kr. 2.209,45</u>

Formueregnskab for fonden for året 1950.

Aktiver pr. 1. januar 1950:

4½ % Jydsk Husmandskreditforening, 3. afd., nom. 1.000 kr.	820,00
4½ % Fyens Grundejerkreditforening, 12. serie, 3. afd., nom. 4.000 kr.	3.970,00
Den sjællandske Bondestands Spare- kasse, E. E. 12342	520,04
	<u>5.310,04</u>

Tilgået i årets løb:

Renter af sparekasseinde- stående	30,01
Obligationsrenter	235,00
	<u>Kr. 5.575,05</u>

Aktiver pr. 31. december 1950:

4½ % Jydsk Husmandskreditforening, 3. afd., nom. 1.000 kr.	820,00
4½ % Fyens Grundejerkreditforening, 12. serie, 3. afd., nom. 4.000 kr.	3.970,00
Den sjællandske Bondestands Spare- kasse, E. E. 12342	785,05
	<u>Kr. 5.575,05</u>

Formueregnskab for bogfonden for året 1950.

Aktiver pr. 1. januar og pr. 31. december 1950:

5 % Kreditforeningen for industrielle Ejendomme, 2. serie	200,00
--	--------

Formueregnskab for jubilarenes fond for året 1950.

Aktiver pr. 1. januar 1950:

Den sjællandske Bondestands Spare- kasse, G. G. 16007	1.751,13
--	----------

Tilgået i årets løb:

Sparekasserenter	70,46
	<u>Kr. 1.821,59</u>

Aktiver pr. 31. december 1950:

Den sjællandske Bondestands Spare- kasse, G. G. 16007	<u>Kr. 1.821,59</u>
--	---------------------